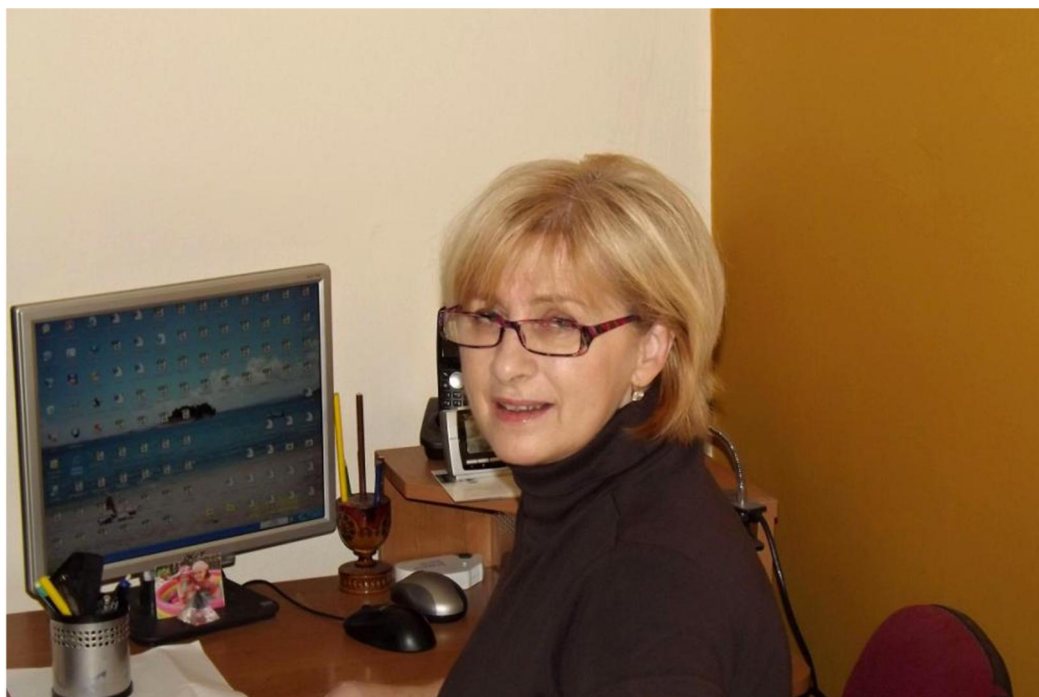

Radka Veselá (Zaciosová)

„...člověk by se měl učit po všech stránkách”

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Andrea Poláková, Zuzana Bártová, Filip Kraus, Patrik Müller, Denis Nešvera pod vedením Zuzany Bouškové, ZŠ Jiráskovy sady

Dobře se učit, vybrat si střední školu, udělat přijímací zkoušky a přesto se na školu nedostat. Něco, co si většina dnešních studentů nedokáže představit. I o tom nám vyprávěla paní Radka Veselá, která se narodila v Ostravě v roce 1956. V době kdy v Československé republice vládl komunismus a prezidentem byl Antonín Zápotocký.

Její tatínek, báňský inženýr, ve stejné době dostal umístěnku do Jáchymova, kde pracoval jako referent.

„Říkal, že tam byla strašně těžká situace i pro Čechy, protože v každé kanceláři seděl voják sovětský nebo v civilu nějaký odborník ze Sovětského svazu a hlídal je.”

Protože v té době, byl uran podstatná strategická surovina, všichni zaměstnanci museli podepisovat mlčenlivost.

V Jáchymově však nezůstali dlouho a o 6 let později se opět stěhovali, tentokrát do Příbrami, do bytu kde paní Veselá bydlí dodnes.

Začala tu chodit na 6. základní školu. Baval ji dějepis a literatura, ale i tělocvik a gymnastika, chodila do Sokola, baletu a skautu.

Pak přišel 21. srpen 1968, den kdy vojska států Varšavské smlouvy v čele s armádou Sovětského svazu vstoupila do Československa. V té době ji bylo 12 let.

„Ty děti to spíš vnímají přes rodiče, protože mamka plakala, když asi vidí, že ty rodiče si nejsou jistí v kramflecích, tak z toho dostávají taky strach.“

„Tajně jsem chodila přes náměstí, kam jsme nesměli, kde bylo vylepených strašně plakátů proti Rusákům. Aby zmizeli, táhli domů. Byla tam šibenice. A byl tam oběšenec a na prsou měl napsáno SSSR a nad tím bylo napsáno „plivněte si.“

Foto: galerie Příbramského deníku

Hodně lidí chodilo a plivalo na něj. Paní Veselá si chtěla také plivnout, ale bála se, protože byla ještě malá.

V roce 1971 si podala přihlášku na gymnázium na Dobříši. Ve stejném roce nastala tvrdá normalizace, při které se uplatňoval takzvaný "bodový systém

"...bylo 25 bodů za to, když ty děti byli z pohraničí, 25 když byli dělnického původu a 25 bodů bylo, když byli rodiče ve straně no a protože já jsem neměla vůbec nic"

Nebyla přijata. Potom co její tatínek podepsal „Ani gram uranu sovětským okupantům“ a vyhodili ho z komunistické strany, sdělili jí, že má nevyhovující kádrový profil a tak se šla vyučit prodavačkou. Vzdělání si pak dodělávala dálkově.

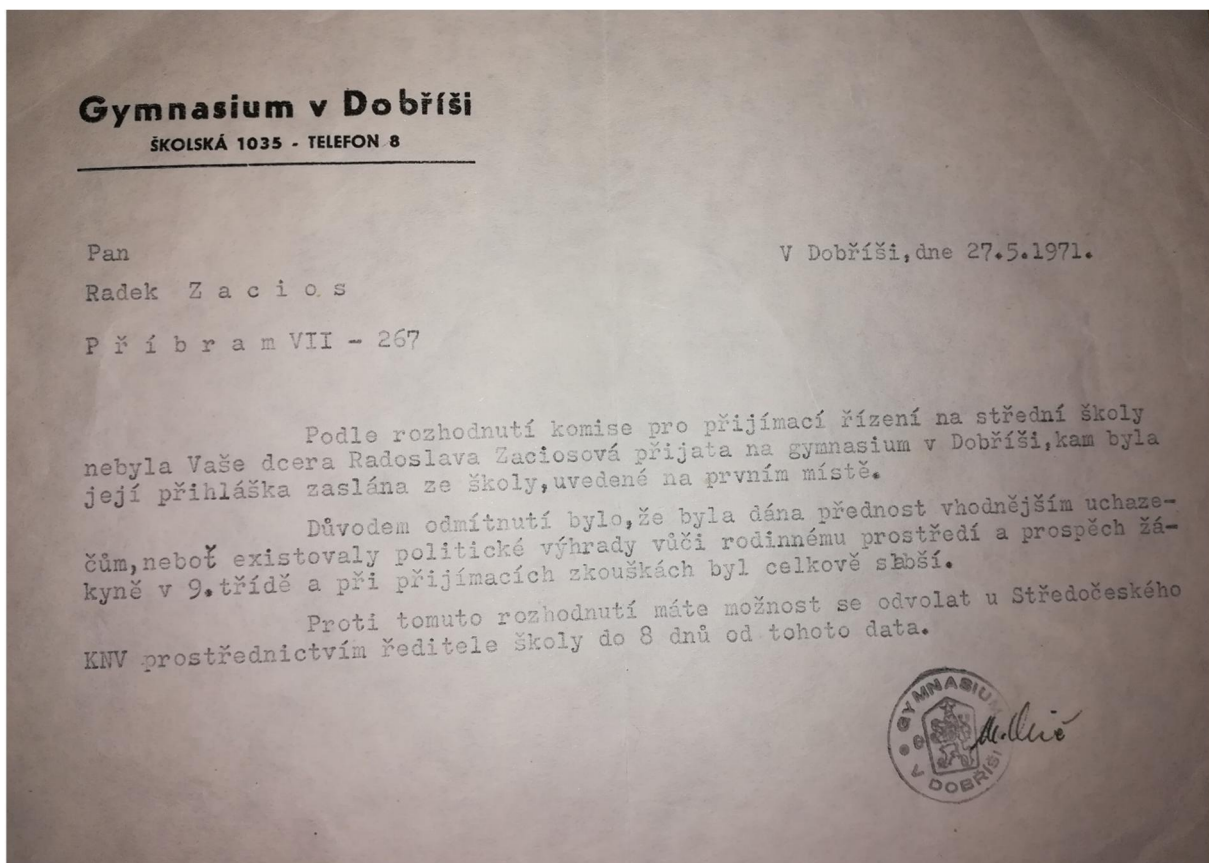

Foto: archiv paní Veselé

„No, nikdy nezapomenu na jednu větu mého dědy, ten mi vždycky říkal, že, když se nebudu učit a nebudu toho hodně vědět, tak že mi kdykoliv kdokoliv může říct, že se s ním třeba nemám bavit, protože tomu nerozumím.“